

Nestašna vreća na snijegu

Jutro je započelo baš kako to svako dijete želi kada je na zimskim praznicima. Snijeg je prekrrio cijelu okolicu, i što je bilo najvažnije, još je uvijek padao u gustim rojevima pahulja.

Najprije sam od sreće skakao po sobi, a onda sam se malo pribrao i ponovo pogledao kroz prozor. Moji su me prijatelji već nestrpljivo čekali i vikali neka se požurim. Spremio sam se brže nego kad sam jednom bio zaspao u školu. Izjurio sam iz kuće, uzeo sanjke i svi smo pojurili na brijeg iza moje kuće. Par trenutaka divili smo se prekrasnom bijelom krajoliku, a onda smo se spustili niz brijeg na sanjkama. No, odmah pri prvome spustu naišli smo na problem: sanjke nisu jurile, već su samo propadale u snijeg. Naravno, to nas nije omelo, krenuli smo u akciju gaženja snijega kako bismo stvorili čvrstu i glatku stazu za sanjkanje. Nažalost, rad naših stopala nije bio dovoljan, sanjke su i dalje propadale u snijeg. Sve su to s prozora promatrali moji baka i djed pa su me pozvali kući te dodali da će mi oni napraviti sanjke koje će sigurno juriti niz brijeg. Napunili su plastičnu vreću sijenom i rekli mi neka sjednem na nju i samo se spustim niz brijeg. Čim mi je djed dao vreću, samo sam razmišljao o tome kako će mi se prijatelji smijati kad se na sanjkalištu pojavim s vrećom sijena umjesto sanjkama. Djed i baka bili su toliko ponosni na izum za sanjkanje iz svog djetinjstva da im nisam imao srca reći kako se meni ne sviđa. Došao sam na brijeg i kao što sam očekivao, svi su me počeli zadirkivati kako ću na tome juriti niz stazu. Pogledao sam na prozor svoje kuće, baka i djed s nestrpljenjem su gledali hoću li se spustiti. Nije mi bilo svejedno, oklijevao sam, no kad sam već bio ovdje, odlučio sam se ipak spustiti. Vreća ne samo da je jurila, imao sam osjećaj kao da ni ne dodirujem tlo već letim malo iznad njega. Nakon tog spusta svi su željeli isprobati moju vreću. Odahnuo sam, ipak nisam ostao osramoćen pred prijateljima, a nisam ni povrijedio djeda i baku.

Vreća je cijelo prijepodne jurila, malo lijevo, malo desno, malo u jarak, stvarno je bila jako tvrdoglava. Svatko je uskoro imao svoju nestašnu vreću na snijegu. Veselje i naša graja čula se cijelim selom. Dan nije mogao biti bolji!

Matej Vidaček

5.razred

(LiDraNo – Županova nagrada)